

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

P., dnia 28-06-2016 r.

Sąd Rejonowy Poznań - Grunwald i Jeżyce w Poznaniu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Wodzyńska-Radomska

Protokolant: Barbara Janiszewska-Górka

po rozpoznaniu w dniu 21-06-2016 r. w Poznaniu

sprawy z powództwa W. C.

przeciwko G. H. Sp.zo.o z siedzibą w P.

o zapłatę:

- 1) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1724,28 zł (jeden tysiąc siedemset dwadzieścia cztery złote i dwadzieścia osiem złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty,**
- 2) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 647,00 zł z tytułu zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 600 zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

SSR Agnieszka Wodzyńska-Radomska

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 19 października 2015 roku do Sądu Rejonowego w Miechowie, powód W. C. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. kwoty 1.724,28 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że zgodnie z zawartą umową i przedstawioną ofertą, pozwany zapewnił jemu oraz jego rodzinie pobyt w hotelu (...) na K. przez okres 1 tygodnia, tj. od 28 czerwca 2015 roku do 5 lipca 2015 roku. W ramach usługi pozwany gwarantował stronie powodowej wyżywienie w opcji all inclusive premium oraz dodatkowo możliwość korzystania z infrastruktury sportowej i rozrywkowej. Tymczasem realizacja umowy przez pozwanego odbiegała od zapewnień zawartych w ofercie oraz w umowie. Powód wyjaśnił, że na lotnisko w H. dotarł wraz z rodziną około godziny 19.35, zaś w hotelu (...) zostali zakwaterowani około godziny 23.00, co uniemożliwiło skorzystanie z kolacji w ramach usługi all inclusive premium. Z kolei lot powrotny do K. w dniu 5 lipca 2015 roku miał miejsce o godzinie 9.20, co sprawiło, że hotel trzeba było opuścić już o godzinie 6.00, tym samym powód nie mógł tego dnia skorzystać ze śniadania oraz z obiadu. Natomiast otrzymany w dniu wyjazdu prowiant odbiegał od standardów all inclusive. Poza tym, powód nie mógł również w pełni skorzystać z atrakcji opisanych w umowie. W związku z czym w ocenie powoda, jego wyjazd trwał w rzeczywistości 6, a nie 7 dni, tym samym stracił jeden dzień urlopu w ramach oferowanej usługi. Dalej powód wskazał, że pismem z dnia 20 lipca 2015 roku zgłosił reklamację, na którą pozwany nie odpowiedział w ustawowym terminie, co jest równoznaczne z uznaniem jej za uzasadnioną. Powód wyjaśnił również, że kwota dochodzona pozwem stanowi 1/7 wartości wycieczki.

W dniu 29 października 2015 roku Sąd Rejonowy w Miechowie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W ustawowym terminie pozwany złożył sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym w pierwszej kolejności podniósł zarzut niewłaściwości miejscowej sądu, a także wniósł o zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany wskazał, że podróż przebiegała planowo, zgodnie z umową. Ponadto, podał że powód zawierając umowę miał pełną świadomość godzin lotów oraz musiał sobie zdawać sprawę z tego, że z uwagi na rozkład lotów nie będzie miał możliwości przebywania w hotelu przez 7 pełnych dni. Powód miał też możliwość korzystania z opcji all inclusive premium w hotelu oraz wszelkich atrakcji po przylocie do momentu transferu na lot powrotny. Ponadto, pozwany podał, że cena uwzględniała godziny przylotów i odlotu i obejmowała faktyczną liczbę świadczeń jaką otrzymał powód. Pozwany wskazał, że nie potwierdza tego jakoby powód dotarł do hotelu dopiero o godzinie 23.00 jak i tego, że nie otrzymał żadnego posiłku. Pozwany podał również, że odpowiedział powodowi na reklamację z zachowaniem 30-dniowego terminu, skoro otrzymał reklamację w dniu 23 lipca 2015 roku, zaś odpowiedź została pozwanemu doręczona w dniu 21 sierpnia 2015 roku i została awizowana. Pozwany zwrócił uwagę również na to, że koszt udziału powoda w imprezie turystycznej wyniósł 3.960 zł, natomiast powód podstawę wyliczenia swoich roszczeń w wysokości 1/7 ceny imprezy odnosi do ceny obejmującej udział wszystkich współuczestników, czyli także osób, które nie są powodami. Pozwany wskazał też, że kwota dochodzona przez powoda jest rażąco wygórowana, poza tym nie zawiera zadośćuczynienia za ewentualne krzywdy.

Postanowieniem z dnia 11 stycznia 2016 roku Sąd Rejonowy w Miechowie przekazał rozpoznanie sprawy do tutejszego Sądu, zgodnie z właściwością miejscową.

W odpowiedzi na sprzeciw pozwanego, powód wskazał, że wyłącznie on był stroną umowy i poniósł całkowity koszt uczestnictwa w imprezie turystycznej. Ponadto, podał że nigdy nie zostały mu doręczone Ogólne Warunki Umów stosowane przez pozwanego i nigdy się z nimi nie zapoznał. Powód wyjaśnił również, że w chwili kiedy dokonywał rezerwacji nie były znane godziny odlotów, a informację o nich dostał dopiero w dniu 25 czerwca 2015 roku. Poza tym, umowa została mu doręczona dopiero na jego żądanie, trzy miesiące po upływie terminu, w którym możliwe było bezkosztowe odwołanie rezerwacji. Powód podał również, że wbrew twierdzeniom pozwanego nie miał możliwości zapoznania się w terminie 30- dniowym z odpowiedzią na reklamację, gdyż najwcześniej możliwym terminem odebrania przez niego korespondencji był poniedziałek 24 sierpnia 2015 roku.

Stanowiska stron nie uległy dalszym zmianom.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany - (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. - prowadzi działalność gospodarczą w zakresie organizacji imprez turystycznych.

Bezsporne, nadto dowód: KRS nr (...) – k. 37-40;

Powód W. C. w dniu 3 grudnia 2014 roku dokonał rezerwacji opcjonalnej, która obejmowała udział 4 osób w imprezie turystycznej w hotelu (...) (family room), w pokoju rodzinnym dla czterech osób – powoda oraz jego żony i dwójki dzieci (w wieku 11 i 13 lat), z wyżywieniem P. (...), w okresie od 28 czerwca 2015 roku do 5 lipca 2015 roku.

W dniu 25 czerwca 2015 roku została zawarta umowa – zgłoszenie uczestnictwa w imprezie turystycznej opisanej powyżej.

Całkowita cena wyjazdu uiszczona przez powoda wynosiła 13.190 zł. W umowie, jako godzinę wylotu z K. wskazano 15.55, a jako godzinę przylotu do H. 19.35, w dniu 28 czerwca 2015 roku. Natomiast w przypadku powrotu – jako godzinę wylotu z H. wskazano 9.15, a godzinę przylotu do K. – 10.50, w dniu 5 lipca 2015 roku. Zarówno

przylot, jak i wylot, miały miejsce w podanych godzinach. Jednocześnie w umowie wskazano, że ceny skalkulowano z uwzględnieniem odlotów i przylotów mając na uwadze faktyczną liczbę świadczeń jaką otrzymują klienci.

W dniu przylotu powód z rodziną dotarł do hotelu około godziny 23 wieczorem. W tym dniu udostępniono powodowi i jego rodzinie posiłek w zamkniętej restauracji, gdzie było przygotowanych kilka stolików i można było zjeść jedynie pieczywo i zimne potrawy. Ciepłe napoje można było nalać z automatu. W ostatnim dniu wycieczki transfer z hotelu był o godzinie 6 rano. Na śniadanie była jedynie kawa, herbata i tosty z dżemem, nie zapewniono natomiast nawet płatków śniadaniowych.

Powód nigdy nie otrzymał Ogólnych Warunków Umowy. Ogólne Warunki Uczestnictwa w imprezach (...) sp. z o. o. w pkt VI ppkt 3 OWU wskazują, iż w niektórych przypadkach przylot na miejsce docelowe może odbywać się w godzinach nocnych, a powrót w godzinach porannych. Natomiast w pkt VI ppkt 4 wskazano, że czas trwania imprezy turystycznej może różnić się od potocznie rozumianej liczby dni. Dzień pierwszy (dzień zbiórki) oraz dzień ostatni (dzień powrotu do Polski) są dniami podróży. Długość wypoczynku w tych dniach jest ściśle związana z rozkładem lotu.

Dowody: potwierdzenie dokonania rezerwacji opcjonalnej – k. 63-64; umowa zgłoszenia uczestnictwa w imprezie turystycznej – k. 10-11; Ogólne Warunki Uczestnictwa – k. 41-44; zeznania świadka M. C. – k. 81; zeznania powoda W. C. – k. 82;

Pismem z 20 lipca 2015 roku (doręczonym 23 lipca 2015 roku) powód złożył reklamację usług turystycznych objętych opisaną powyżej umową, wskazując że wyjazd trwał 6, a nie 7 dni, które gwarantował w umowie organizator. Skrócenie pobytu uniemożliwiło powodowi i jego rodzinie skorzystanie z atrakcji oraz z opcji P. (...) w zakresie przekąsek i napojów. Wobec czego powód wniósł o wypłatę odszkodowania w wysokości 1/7 ceny wycieczki, tj. 1.724,28 zł.

W odpowiedzi na reklamację pismem z dnia 19 sierpnia 2015 roku, pozwany odmówił wypłaty żądanej kwoty, wskazując że wykonał usługę turystyczną zgodnie z umową.

Dowody: pismo powoda z dnia 20 lipca 2015 roku – k. 13-14; pismo pozwanego z dnia 19 sierpnia 2015 roku – k. 16-17;

Sąd ustalił stan faktyczny niniejszej sprawy na podstawie: wskazanych powyżej dowodów w postaci dokumentów oraz zeznań świadków.

Zgromadzone w sprawie dokumenty nie były kwestionowane przez strony postępowania, a także Sąd nie znalazł podstaw ku temu, by ich wiarygodność, czy autentyczność podważać z urzędu.

Sąd uznał za całkowicie wiarygodne zeznania świadka M. C., gdyż były one spójne i logiczne. Świadek zeznała na okoliczność treści umowy łączącej strony oraz treści składanych reklamacji.

Sąd uznał również za wiarygodne zeznania powoda W. C., gdyż były one spontaniczne i korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo należało uznać za zasadne.

W niniejszej sprawie powód W. C. domagał się zasądzenia od pozwanego – (...) Sp. z o. o. z siedzibą w P. – kwoty 1.724,28 zł tytułem odszkodowania za skrócenie urlopu.

Umowa o świadczenie usług turystycznych, której fakt zawarcia był w niniejszej sprawie bezsporny, została uregulowana w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 187). W rozdziale 3. tej ustawy zawarte zostały przepisy regulujące ochronę klienta, stanowiące implementację do prawa polskiego postanowień dyrektywy 90/314 z 13 czerwca 1990 r. w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek (Dz. Urz. L 158,23/06/1990 P. (...)). Zgodnie z treścią art. 12 ust. 1 i 1a ustawy organizator turystyki lub pośrednik turystyczny, który proponuje klientom imprezy turystyczne lub usługi turystyczne, udostępniając im odpowiednie informacje

pisemne, a w szczególności broszury, foldery, katalogi, jest obowiązany wskazać w tych materiałach w sposób dokładny i zrozumiały:

- 1) cenę imprezy turystycznej lub usługi turystycznej albo sposób jej ustalenia;
- 2) miejsce pobytu lub trasę imprezy;
- 3) rodzaj, klasę, kategorię lub charakterystykę środka transportu;
- 4) położenie, rodzaj i kategorię obiektu zakwaterowania, według przepisów kraju pobytu;
- 5) ilość i rodzaj posiłków;
- 6) program zwiedzania i atrakcji turystycznych;
- 7) kwotę lub procentowy udział zaliczki w cenie imprezy turystycznej lub usługi turystycznej oraz termin zapłaty całej ceny;
- 8) termin powiadomienia klienta na piśmie o ewentualnym odwołaniu imprezy turystycznej lub usługi turystycznej z powodu niewystarczającej liczby zgłoszeń, jeżeli realizacja usług jest uzależniona od liczby zgłoszeń;
- 9) podstawy prawne umowy i konsekwencje prawne wynikające z umowy;
- 10) ogólne informacje o obowiązujących przepisach paszportowych, wizowych i sanitarnych oraz o wymaganiach zdrowotnych dotyczących udziału w imprezie turystycznej.

Informacje, o których mowa powyżej, nie mogą wprowadzać klienta w błąd.

Z kolei art. 14. ust. 1 ustawy o usługach turystycznych stanowi, że umowa o świadczenie usług turystycznych polegających na organizowaniu imprez turystycznych wymaga formy pisemnej. Z ust. 2. wynika, że umowa ta powinna określać:

- 1) organizatora turystyki i numer jego wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 4 ust. 1, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), a także imię i nazwisko oraz pełnioną funkcję osoby, która w jego imieniu umowę podpisała;
- 2) miejsce pobytu lub trasę wycieczki;
- 3) czas trwania imprezy turystycznej;
- 4) program imprezy turystycznej obejmujący rodzaj, jakość i terminy oferowanych usług, w tym:
 - a) rodzaj, charakter i kategorię środka transportu oraz datę, godzinę, miejsce wyjazdu i planowanego powrotu,
 - b) położenie, rodzaj i kategorię obiektu hotelarskiego zgodnie z przepisami kraju pobytu lub opis wyposażenia obiektów niezaliczanych do rodzajów i kategorii,
 - c) ilość i rodzaj posiłków,
 - d) program zwiedzania i inne usługi wliczone w cenę imprezy turystycznej;
- 5) cenę imprezy turystycznej, wraz z wyszczególnieniem wszelkich koniecznych należności, podatków i opłat, jeżeli nie są one zawarte w cenie, oraz wyraźne sformułowanie okoliczności, które mogą spowodować podwyższenie ceny zgodnie z art. 17;
- 6) sposób zapłaty;

7) rodzaj i zakres ubezpieczenia turystów oraz nazwę i adres ubezpieczyciela;

7a) termin powiadomienia klienta na piśmie o ewentualnym odwołaniu imprezy turystycznej lub usługi turystycznej z powodu niewystarczającej liczby zgłoszeń, jeżeli realizacja usług jest uzależniona od liczby zgłoszeń;

7b) termin zawiadomienia o przeniesieniu uprawnień i przejęciu obowiązków, o którym mowa w art. 16 ust. 2;

8) sposób zgłaszania reklamacji związanych z wykonywaniem usług przez organizatora turystyki lub osobę z nim współpracującą wraz z podaniem terminu zgłaszania takich reklamacji;

9) wymagania specjalne, o których klient powiadomił organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego i na które strony umowy wyraziły zgodę;

10) podstawy prawne umowy i konsekwencje prawne wynikające z umowy.

Jeżeli w trakcie imprezy turystycznej klient stwierdza wadliwe wykonywanie umowy, powinien niezwłocznie zawiadomić o tym wykonawcę usługi oraz organizatora turystyki, w sposób odpowiedni dla rodzaju usługi (art. 16b ust. 1 ustawy). Niezależnie od tego zawiadomienia, klient może złożyć organizatorowi turystyki reklamację zawierającą wskazanie uchybienia w sposobie wykonania umowy oraz określenie swojego żądania, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia zakończenia imprezy (art. 16b ust. 3).

Art. 11a ust. 1 cytowanej ustawy przewiduje, że organizator turystyki odpowiada za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy o świadczenie usług turystycznych, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest spowodowane wyłącznie: działaniem lub zaniechaniem klienta, działaniem lub zaniechaniem osób trzecich, nieuczestniczących w wykonywaniu usług przewidzianych w umowie, jeżeli tych działań lub zaniechań nie można było przewidzieć ani uniknąć albo siłą wyższą. Nie można w drodze umowy wyłączyć lub ograniczyć odpowiedzialności określonej w art. 11a (art. 11b ust. 1 ustawy). Odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną klientowi wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania umowy o świadczenie usług turystycznych może być ograniczona tylko wówczas, gdy określa to umowa międzynarodowa, której stroną jest Rzeczpospolita Polska (art. 11 b ust. 2).

Odpowiedzialność organizatora turystyki za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy o świadczenie usług turystycznych obejmuje szkodę majątkową i niemajątkową (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 marca 2011r., sygn. akt I CSK 372/10, Palestra 2011/5-6/155). Sąd Najwyższy uznał w uchwale z dnia 19 listopada 2010 r., (III CZP 79/10, B. (...), nr 11, poz. 9) że art. 11a ust. 1 ustawy o usługach turystycznych może być podstawą odpowiedzialności organizatora turystyki za szkodę niemajątkową klienta w postaci tzw. zmarnowanego urlopu. W uzasadnieniu uchwały Sąd Najwyższy wyjaśnił m.in., że niematerialny charakter szkody w postaci "zmarnowanego urlopu" nie może budzić wątpliwości, gdyż w majątku poszkodowanego nie dochodzi z tego tytułu do jakiegokolwiek uszczerbku. Jest poza tym oczywiste, że przyjemność oczekiwana w związku z podróżą (urlopem), a niezyskana w wyniku niewykonania lub nienależytego wykonania zawartej umowy, pozostaje wyłącznie w sferze wrażeń i uczuć, jest więc zjawiskiem czysto psychicznym, pozbawionym elementu majątkowego lub komercyjnego.

Z treści art. 11a ustawy o usługach turystycznych wynika, że organizator podróży odpowiada za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy; w świetle powyższych rozważań należy stwierdzić, że odpowiedzialność ta dotyczy zarówno spowodowania szkody majątkowej, jak i niemajątkowej, a klientowi biura będzie przysługiwało roszczenie zarówno o odszkodowanie, jak i zadośćuczynienie.

W niniejszej sprawie powód domagał się odszkodowania w związku z tym, że na skutek rozkładu godzin przelotów wyjazd turystyczny, w którym uczestniczył wraz z rodziną, uległ w istocie skróceniu o jeden dzień i wyniósł 6 dni, a nie 7, podniósł, iż nie zapewniono posiłków w dniu przylotu i wyjazdu, tak jak postanowiono w umowie. Dodatkowo powód podnosił, że odpowiedź na reklamację otrzymał po upływie ustawowego 30-dniowego terminu. Pozwany natomiast wnosił o oddalenie powództwa, wskazując, że usługa turystyczna została wykonana zgodnie z umową.

Jak wynika z dokonanych ustaleń faktycznych, w niniejszej sprawie rozkład lotów kształtował się następująco: wylot z K. – godz. 15.55, przylot do H. – godzina 19.35, w dniu 28 czerwca 2015 roku. Natomiast w przypadku powrotu – wylot z H. - godzina 9.15, a przylot do K. – godzina 10.50, w dniu 5 lipca 2015 roku. Godziny lotów nie były znane w momencie zawierania z pozwanym umowy o świadczenie usług turystycznych w dniu 3 grudnia 2014 roku, ale do ich ustalenia doszło na kilka dni przed planowaną datą wyjazdu. Taka sytuacja nie odpowiada regulacji ustawowej. Z treści art. 14 ust. 2 pkt 4a) ustawy o świadczeniu usług turystycznych, wprost wynika, że umowa powinna określać m.in. rodzaj, charakter i kategorię środka transportu oraz datę, godzinę, miejsce wyjazdu i planowanego powrotu. Umowa zawarta przez strony w dniu 3 grudnia 2014 r., co jest w niniejszej sprawie bezsporne, tego warunku ustawowego nie spełniała. Przepis ustawy jest w tym zakresie jasny i wyraźnie wymaga określenia w umowie daty i godziny wyjazdu i przyjazdu. Dla spełnienia tego warunku nie wystarczy określenie samej daty wyjazdu, ani też stwierdzenie, że godziny te zostaną określone w terminie późniejszym. Takiej możliwości ustawa nie przewiduje. Określenie dokładnej godziny wylotu i przylotu ma istotne znaczenie dla klienta zawierającego umowę o świadczenie usług turystycznych. Ma on bowiem w chwili zawarcia umowy dokładną wiedzę co do tego, kiedy planowany jest wyjazd (wylot) i powrót, a więc dokładnie wie, ile trwać będzie dana impreza. Niewątpliwie dla klientów korzystających z usług turystycznych ma znaczenie to, czy wylot (a także przylot) będzie miał miejsce w godzinach porannych, czy wieczornych, ponieważ wpływa to na faktyczny czas trwania imprezy (szczególnie w przypadku imprez kilkudniowych) i pozwala klientowi ocenić, czy dana oferta jest dla niego korzystna i spełnia jego oczekiwania. Ustalanie godzin przelotu już po zawarciu umowy, nie spełnia ustawowego warunku i jest niekorzystne dla klienta organizatora imprezy turystycznej, szczególnie w sytuacji gdy faktyczne godziny lotów są znane dopiero na kilka dni przed datą rozpoczęcia imprezy turystycznej, a rezygnacja w tym terminie wiąże się z konieczności pokrycia znacznych kosztów imprezy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności należało dojść do wniosku, że w niniejszej sprawie doszło ze strony pozwanego do nienależytego wykonania umowy, który nie zapewnił powodowi 7 dni wypoczynku, ani posiłków w dniu przylotu i wylotu w umówionym standardzie, zgodnie z zawartą umową. W związku z tym, że na skutek niefortunnego rozkładu lotów, impreza turystyczna, w której uczestniczył powód wraz z rodziną trwała w istocie 6, a nie 7 dni, jej koszt powinien być pomniejszony o 1/7 całości, tj. o jeden stracony dzień.

Na marginesie jedynie wskazać należy, że pozwany nie uchybił 30 – dniowemu terminowi odpowiadając na reklamację powoda, skoro otrzymał reklamację w dniu 23 lipca 2015 roku, a przesyłka zawierająca odpowiedź była awizowana w dniu 21 sierpnia 2015 roku.

W myśl art. 61 k.c. oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła się zapoznać z jego treścią. Z przepisu tego wynika, iż decydujące jest ustalenie istnienia możliwości zapoznania się przez daną osobę z treścią złożonego jej oświadczenia woli, a nie to, czy do takiego zapoznania się w istocie w danym przypadku dochodzi. W niniejszej sprawie powód miał możliwość zapoznać się z treścią złożonego mu oświadczenia woli o odmowie uwzględnienia reklamacji, gdyż przesyła zawierająca odpowiedź na reklamację została mu doręczona w przepisany terminie, a to że była awizowana i odebrał ją dopiero w dniu 24 sierpnia 2015 roku nie ma wpływu na dochowanie przez pozwanego terminu.

Odsetki ustawowe zasądzono na podstawie art. 481 § 1 k.c. od dnia 29 sierpnia 2015 roku, zgodnie z żądaniem pozwu (por. przesądowe wezwanie do zapłaty k. 13-14, wraz z dowodem nadania k. 15).

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie 2 wyroku, na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i art. 99 k.p.c. Koszty postępowania obciążają stronę przegrywającą proces, która zobowiązana jest zwrócić stronie przeciwnej koszty niezbędne dla celowego dochodzenia jej praw i celowej obrony. W niniejszej sprawie powództwo zostało uwzględnione w całości, w związku z czym pozwany winien zwrócić powodowi poniesione przez niego koszty w łącznej wysokości 647 zł. Na kwotę tę składa się: opłata od pozwu (30 zł), koszty zastępstwa procesowego (600 zł), ustalone na podstawie § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu - t.j. Dz. U. 2013.490) oraz opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa (17 zł).

SSR Agnieszka Wodzyńska - Radomska